

BASIN'DA İMO

Cumhurbaşkanı

Konutta Çimento Darbesi...

Hosan'a bağlı 17 fabrika ile 22 özel işyerinde 16 bin 500 kişiyi kapsayan toplu iş görüşmeleri oldukça ilginç sonuçlara ulaştı. 9 subatta alınan gerek kararı 26 maritla yürürlüğe giren değin bir dizi faaliyet gözlemlendi.

ÇİTOSAN işletisi ise hiçbir firmada 500 bin ton çimento bulanamaması nedeniyle 300 bin tonluk lisansla 200 bin ton Serex'in malı ile...

Yeni Otopark Yönetmeliği

Bakanlık, gerek İmar Yasası'nda, gerek bu yasaya dayanılarak çıkarılması yönetmelikler değişikliği yaparak ilkönce gerçeklerini göz ardı ettiği gibi, meslek kuruluşlarının görüşlerini de almamıştı...

Yeni yönetmelik, bir yandan, ulaşım alanına, diğer yandan, yapı alanına, yani otopark alanına, yeni bir yönetimlik hazırlanması gerekir...

Yeni Otopark Yönetmeliği, konutlarda daire büyüklüğüne göre, yaza göre imar yasası'nda, gerek bu yasaya dayanılarak çıkarılması yönetmelikler değişikliği yaparak ilkönce gerçeklerini göz ardı ettiği gibi, meslek kuruluşlarının görüşlerini de almamıştı...

İMO'dan milletvekillerine çağrı

ANKARA (Cumhuriyet) - İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) Milletvekillerini ANAP TBMM'ye çağırarak yeni yasa değişikliği teklifini...

Her iki saatte bir işçi alıyor

ANKARA (Cumhuriyet) - İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) her iki saatte bir işçi alıyor...

İMO'da cuma sözleşisi

ANKARA (Cumhuriyet) - İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) 28 Kasım'da cuma sözleşmesi...

GÜNES

FİKRİ KAYA
TMMOB İnşaat Müh. Odası Genel Sekreteri / Ankara

İnşaat mühendisleri, sorunun devlet müdahalesiyle çözülmesini önerdi

Konutta İngiliz modeli

Behçet Ete

ANKARA - Gidererek bir işçi alıyor... İmar Yasası'nın...

İnşaat mühendisleri, sorunun devlet müdahalesiyle çözülmesini önerdi...

İnşaat mühendisleri Odası Genel Sekreteri Sadık Gökçe, oda tarafından hazırlanan raporu değerlendirerek, kamu eliyle harici teknoloji kullanılarak, ucuza malın alınmasını önerdi...

Milliyet Halk Gazetesi

ANKARA (Cumhuriyet) - İnşaat Mühendisleri Odası (İMO)...

ANKARA - İmar Yasası'nın...

ANKARA DÜNYA

Yeni İmar Yasası ile Sorunlar Çözülmez

Arafat'tan teşekkür!

Milli Gazete

Filistin'e destek

Yapımcıların

Diğerleri

İnşaat

Yapı

Mühendisler

Oda

Genel Sekreteri

Fikri Kaya

ANKARA

16 Temmuz 1991

ANKARA (Cumhuriyet) - İnşaat Mühendisleri Odası (İMO)...

Kimyasal atıkların karışığı

Ankara Çayr'nın kumuna dikkat!

İnşaatlarda gizli tehlike

Filistin'e Türk mühendisleri

BASIN BİLDİRİLERİ

Bahriye ÜÇOK'u Yitirdik.

8.10.1990

Terör seçkin bir bilimciyi, aydın ve değerli bir politikacıyı daha yaşamdan kopardı. SHP Parti Meclisi üyesi Doç. Dr. Bahriye ÜÇOK'un öldürülmesi Odamız ve inşaat mühendisleri topluluğu tarafından üzüntü ile karşılanmıştır. Olayı nefretle kınıyoruz.

Bu olay ülkemizde meydana gelen terör olaylarına ve bunların önlenmesine yönelik olarak bugüne değin ortaya konmuş teşhis tanımlama ve yaklaşımların yeni baştan değerlendirilmesi konusunu bir kez daha gündeme getirmiştir.

Kim tarafından ve hangi amaçla gerçekleştirilmiş olursa olsun son bir kaç yıl içinde işlenen cinayetler göstermektedir ki terör eylemlerinin yalnızca polisiye önlemlerle ve güvenlik güçlerinin insiyatiline terkedilerek önlenmesi olanaklı değildir.

Eğer terörün yöneldiği ve yoketmeye çalıştığı asıl hedef demokrasi laik ve çağdaş düşünce ise -ki böyledir- bu eylemlerin süreç içinde önlenbilmesi, demokrasinin her alanda yaygınlaştırılması alternatifsiz tek yaşam biçimi olduğunun topluma benimsetilmesi demokrasi bilinci ve kültürünün geliştirilmesi, devlet başta olmak üzere tüm yapıların demokratikleştirilmesi ile olanaklıdır. Ne var ki ülkemizdeki anti demokratik yapılar, yasakçı ve baskıcı uygulamalar böylesi bir gelişmenin önünü tıkamakta; terörün, demokratik kitlelesel çıkışlarla geriletilmesini engellemektedir.

Son bir yıl içinde yaşadığımız ve Prof. Dr. Muammer AKSOY, gazeteci yazar Çetin EMEÇ ve Turan DURSUN son olarak da Doç. Dr. Bahriye ÜÇOK'un yaşamlarını yitirmelerine neden olan terör eylemlerine kaynaklık eden, gerici fanatik ve bağnaz düşünce, mevcut anti demokratik yapıların koruması altındaki ortamda yeşertilmektedir. Bu konuda söz konusu yapıları korumada ve kalıcılaştırmada ısrarlı görünen siyasi iktidarın sorumluluğu büyüktür.

Bu nedenle zaman geçirilmeden yapılması gereken şey bellidir : Laikliği, düşüncenin ve bireyin özgürleştirilmesi çerçevesinde yeniden değerlendirerek hoşgörü, insan sevgisi ve barış düşüncesi üzerinde temellendirilen demokratik - çağdaş devleti ve toplumsal düzeni yapılandırmaktır.

Bunun bir an önce gerçekleştirilebilmesi için tüm demokrasi güçlerini, bir demokrasi programı üzerinde mutabakata ve bu doğrultuda girişimde bulunmaya çağırıyoruz. Unutulmamalıdır ki gerçek dindarların da en çok ihtiyaç duydukları şey demokrasidir.

Sayın İmren AYKUT

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

8.5.1990

Bilindiği gibi iş kazası çokluğu ve ölümlü iş kazası sayısı bakımından inşaat işkolumuz, gerek ülkemiz ve gerekse tüm Avrupa'da birinci sıradadır. Bakanlığınız da 1990/30 sayılı yayında "**Ölümlü iş kazaları 455 ile inşaat işkolunda başta gelmekte... korumada hangi işkollarına ağırlık verilmesi gerektiğini göstermektedir.**" ifadesiyle inşaat iş kazaları konusunda ciddi çalışmalar yapılacağı taahhüdünde bulunmuştur.

Oysa 4-12 Mayıs 1990'da Bakanlığınızca düzenlenen İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Haftası etkinlikleri içinde inşaat işkolu hiç ele alınmamaktadır. Kaldı ki 1989 İstatistik Yılığının halen çıkarılmamış olması bir başka eksikliktir. 1988 yılı istatistiklerine göre iş kazaları son on yılın rekor düzeyindedir.

Sorunun ciddi biçimde ele alınabilmesi ve gerçekçi çözümler üretilebilmesi, ilgili meslek kuruluşlarının da katılımıyla düzenlenecek etkinliklerle olanaklıdır. Bakanlığınızı konu ile ilgili daha duyarlı olmaya davet eder, gerek görüldüğünde işbirliğine hazır olduğumuzun bilinmesini Yönetim Kurulu adına arz ederim.

Ömer Rahmi LÖKER
İMO Başkanı

Birinci Bilim ve Teknoloji Şurasının ardından çözüm bekleyen sorunlarımız konusunda İMO Genel Başkanı Rahmi LÖKER'in basın açıklaması.

21.5.1990

Ankara'da düzenlenen 3 günlük Şura açılırken Devletin en yetkili ağızları "**Kendi teknolojisini üretemeyen ülkelerin bağımsız olamayacakları**" gerçeğini dile getirdi. Şura'da, 47'inci sıradaki yerimizi ulusal gelirden % 1 pay ayırarak yükseltmemiz ve dünya sıralamasında 42'nciliğe

ulaşmamız istendi. Ayrılacak bu fonla devletin başta özel sektör olmak üzere kredi ve teşviklerle araştırma-geliştirme çalışmalarına destek olması istendi. Ancak şu sorularımız yanıtlanmadı :

- Eğitim, sağlık ve yatırımlara ayrılan pay sürekli düştüğü halde AR-GE faaliyetleri için kurulacak fona pay aktarma çelişki değil midir?
- Bu fon hangi kaynaktan kesinti yapılarak sağlanacaktır?
- Fon kimlerin denetim ve kullanımına verilecektir?
- Fondan destek alanlar hangi kurum ve kadrolarda araştırma yapacaktır?
- Güneydoğunun kalkınması için alınan teşviklerle temeli atılıp yü-züstü bırakılmış tesisler gibi özel sektörün göstermelik AR-GE birimleri kurup fonları finansman olarak kullanması nasıl önlenecektir?

Çağımız gelişmiş ülkelerde bilimin doğrudan üretici güç haline geldiği ve bilimsel buluşların izlenemez hızla geliştiği bir süreçtir. Bu ülkelerle aramızdaki fark hızla açılmakta ve hız giderek artmaktadır. Genetik ve uzay mühendisliği gibi yeni disiplinler gelişirken mühendisin tasarımcı ve düşünsel yaratıcılığı ön plana çıkmaktadır. Bütün olanakların seferber edildiği az sayıdaki üniversitede yasak ve tabular olmaksızın tam bir bilimsel özerklik ve özgür tartışma ortamında bulgular değerlendirilmektedir. Mükemmel bir altyapı ve en seçkin işgücü birbirini tamamlar.

Ülkemizde ise son on yılda geriye doğru çağ atlanmıştır. Sanayileşme çabalarından vazgeçilmiş, kalkınma durmuş ve gerilemiştir. DPT, DİE, TÜ-BİTAK gibi kurumlarımızın ve tüm üniversitelerimizin içi boşaltılmıştır. Gelişmiş ülkelere bağımlılığımız Osmanlı'nın son dönemi düzeyine ulaşmıştır. YÖK sayesinde sakal bıyık soruşturmalarıyla, baskı, sürgün ve 1402'lerle nitelikli işgücü eritilirken, adına üniversite denen yüksekokullar hızla yaygınlaşmıştır. Kalabalık sınıflı, eğitim düzeyi düşük, kapısında polis bekleyen, özerkliği yok edilmiş kurumlarda örgün eğitimden vazgeçilmiştir. "**Fıkri hür, vicdani hür**" ve "**ben topluma ne verebilirim?**" diyen nesil yerine; "**toplum bana ne verebilir?**" diyen yoz, batı hayranı ve köşe dönücü bir nesil amaçlanmıştır.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak, dünyadaki değişimin ve demokratikleşmenin tersine izlenen yolun ülke çıkarlarımız ve yarınlarımız açısından kaygı verici olduğunu belirtmeyi topluma karşı görevimiz saymak-

tayız. En kısa zamanda bilim ve teknoloji üretecek kurumlarımıza çağdaş kimlik kazandırmak ve mühendislik eğitiminin niteliğini yükseltmek amacıyla TMMOB, basın, üniversitelerimiz ve sanayi odalarımız arasında kalıcı işbirliğini önermekteyiz.

Ömer Rahmi LÖKER

İMO Başkanı

3194 Sayılı İmar Kanunu'nda değişik girişimleri konusunda İnşaat Mühendisleri Odası'nın görüşleri.

22.5.1990

TBMM Bayındırlık, İmar, Ulaştırma ve Turizm Komisyonundan geçerek Meclis gündemine alınan yeni İmar Kanunu tasarısı özü itibarıyla belediyelerin imar yetkilerini merkeze almak amacındadır. Tasarının gerekçesinde, 1985 yılında yürürlüğe konan 3194 sayılı mevcut kanunun "Üç yıllık uygulamasında görülen aksaklıklar" deyimini kullanılarak 1988'de hazırlanıp elde bekletilip 26 Mart seçimleri sonucu eldeğiştiren belediyeleri devraldirmek amacıyla sevk edildiğini belgelemektedir.

9 Mayıs 1985 tarihli 3194 sayılı yasa, dönemin Başbakanı tarafından "Bugünün ve hatta yarının ihtiyaçlarına cevap veren, işlemi basitleştiren, belediyeleri güçlendiren, ilk kez planlamayı kentsel gelişmenin önüne geçiren köklü bir değişiklik" sözleriyle meclise sunulmuştu. Beş yıllık aradan sonra imar yetkisini yeniden Bakanlığa devreden ve belirli sürede belediyece verilmeyen ruhsatı valiliklerden alınabilmesini getiren tasarının gerekçesinde ise, 3194 sayılı yasada bazı kavramların "unutulduğu", "yapılır" yerine yanlışlıkla "yıkılır" dendiği ve daha önemlisi geniş yetkiler verilen belediyelerin "iş ve işlemlerinin kontrol ve denetimine ilişkin bir hüküm bulunmadığı" ifade edilmektedir.

Gerçekten de "bugünün ve yarının ihtiyaçlarını karşılamak" amacıyla değil; Boğazi ve sahilleri yağmalayıp betonlaştırmaya yetecek bir sürenin ihtiyaçlarını karşılamayı amaçlayan 3194, imar alanında "köklü" bir yağma getirmiştir. Yeni hazırlanan tasarı da aynı günlük çıkarlarla 5 yıl önce imar birimi dağıtılan Bakanlığa, elindeki 20 şehir plancısı ile 2000 belediyenin İmar Plan ve Yönetmeliklerini yapma görevi vermektedir. Açıkçası geçmiş belediyelere yakın kişilerin İstanbul Boğaziçi'nde, Bodrum, Marmaris, Göcek ve benzeri yerlerde ruhsat ve eklerine aykırı yapıların mevcut belediye kararı ve halkın çıkarlarına rağmen yasallaştırılması istenmekte-

dir. Çünkü, artık belediyelerce verilmeyen ruhsatlar valiliklerce verilebilecektir. Ruhsat ve eklerine aykırı olsa da fen ve sağlık bakımından mahsurlu görülmezse" kullanma izni alabileceklerdir. Unutulmuş bir madde ise meclis komisyonunda eklenmiş ve çatıda tam kata dönüştürme yapabilmek için diğer kat maliklerinin onayı aranmayacak belirli bir ücret ödenecektir. Rantı yüksek yerlerdeki arsaların sadece bir kişinin satın alabileceği, birden çok kişinin ortak arsa alamayacağı gibi özel hükümler getirilmektedir.

Oysa İmar Yasaları sık sık değiştirilemeyen genel yasa niteliğindedir. İlk kez 1957 yılında 2290 Sayılı Yapı ve Yollar Kanunu kaldırılarak 6785 Sayılı İmar Kanunu hazırlanmıştır. Son beş yılda ise Abdülhamit tarafından Meşrutiyet'in konup kaldırılması gibi iki kez değiştirilmek istenmiştir.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak ilkemiz, siyasal etkilerden korunmuş, merkezi ve özerk bir yapının bilimsel çalışmaları ile fiziki ülke planlı, bölge ve çevre planı, metropol alan planları yapılmasıdır. Uygulama planları ile kentsel yenilenme ve güzelleştirme planları ise belediyelere bırakılmaktadır.

Anılan tasarı en garip düzenlemesini fenni mesul üyelerimize ve belediye çalışanlarına ağır cezalar öngörmekle, halbuki valilik personelini ceza dışı bırakmakla yapmıştır. Keza, ruhsat ve eklerine aykırılığı saptanan bir inşaatın aykırı kısmının inşaat maliyet bedeli fenni mesule ceza olarak öngörülmekte, bu kısım yiktırılrsa bile yarıya indirilmektedir. Oysa mülk sahibi cezadan kurtulabilmektedir.

Tasarının yasallaşması halk iradesi ile oluşan belediyeleri cezalandırmak, halkı belediyelerle karşı karşıya bırakmak ve imar alanında kargaşa yaratmak sonucunu doğuracaktır. Yukarıdaki gerekçelerle başta basın ve üniversiteler olmak üzere tüm kamuoyunu demokratik baskı yoluyla TBMM'ni etkilemeye çağırırmaktayız.

Fikri KAYA

İMO Genel Sekreteri

Ülkemiz Ulaşım Politikaları ve Ankara-İstanbul Hızlı Demiryolu Projesinde 200 Milyarlık Yanlışlık !

23.5.1990

21. yüzyılın başlarına yaklaşırken Ülkemiz hala çağdaş teknolojilerin sağladığı olanaklar ulusal kaynaklarımız, kalkınma hedeflerimiz ve nesnel

koşullarımız ile uyumlu ulaşım politikalarını belirleyememiş olmanın sancılarını yaşamaktadır.

Siyasal iktidarların ulaşım sisteminde ülke gerçeklerinden ve ülke yararına uzun erimli plan hedeflerinden uzak tercihleri ulusal kalkınmamızda ve bu alandaki yatırımların planlanması ile kaynaklarımızın rasyonel kullanımında büyük olumsuzluklar yaratmaktadır.

Planlı hedefler dışındaki alanlara yöneltilen ve bir süre sonra yapımı durdurulan projelere harcanan yüz milyarların sorumluluğu Ayaş demiryolu tüneli örneğinde olduğu gibi proje yanlışlığı gibi sorumsuzca açıklamalarla geçiştirilmektedir.

Ülkemiz ulaşım politikaları ulusal kalkınma ve uygulama planları hedeflerinden uzak olarak siyasal iktidarların keyfi ve öznel uygulamaları ile belirlenmektedir.

Gelişmekte olan ülkeler kaynaklarını dengeli ve planlı bir şekilde kullanmalıdır. Ulaştırma yatırımları bir yandan ekonomik kalkınmayı hızlandırmada önemli etkenlerden biri olurken diğer yandan dengeli ve planlı şekilde uygulanmazsa, genellikle büyük kaynak gerektirdiğinden kalkınmayı yavaşlatıcı etkisi de görülebilmektedir. Bu durum bir ulaşım ana politikasının saptanması ve uygulanmasını zorunlu kılmaktadır. Bu ulaşım politikası Kara, Deniz, Demiryolu ve hava ulaşım sistemlerinin ve alt sistemlerinin ülke koşullarına uygun olarak denge ve uyum içerisinde birbirini tamamlayıcı olmasını amaçlamalıdır.

Bu alanda öncelikli ilkeler ise;

- Ulaştırma sistemlerinin ülkeye maliyetinin en az olması
- Sistemlerinin en az enerji ile bu hizmeti görmeleri
- Hizmetlerin dışa en az bağımlı olması
- Sistemlerin birbirini tamamlayan bir bütünlük içerisinde ele alınması

Şeklinde sıralanabilir.

Akaryakıtın büyük bir kısmını ithal etmek zorunda olan ülkemizde ulaşım sisteminde demiryollarının önemi bir kat daha artmaktadır. Karayollarında daha üst seviyede olan dışa bağımlılık demiryollarında % 10'lar düzeyindedir.

Ülkemizde demiryolu ulaşım sistemi toplu taşımacılık, ucuzluk, en az enerji tüketimi ve dışa daha az bağımlılık açısından sağladığı olanaklara rağmen 1950'li yıllardan sonra ihmal edilmiştir.

Ülkemiz demiryolu ağının uzunluğu yaklaşık 8500 km. dir. Bunun 4000 km'si Cumhuriyetten önce yapılmış olup daha sonra ulusallaştırılmıştır. 4000 km'lik bölümü ise Cumhuriyetin ilk 30 yılında gerçekleştirilen bu ağa son 40 yıl içerisinde (1950-1990) sadece 500 km lik demiryolu eklenmiştir. Bu durumun sonucu olarak;

Ülkemizde yolcu taşımalarının % 85'i yük taşımalarının % 90'ı karayolu ile yapılmaktadır. Bu ise karayolu ağırlıklı siyasi tercihleri ve ülkemizdeki ulaşım türleri arasındaki dengesizliği açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Tümüyle petrole bağlı bir sistem olan karayolu taşımacılığının bu önceliği dövize bağlı olarak hızla artan petrol fiyatları dikkate alındığında bu alanda diğer sistemlerle planlı, bilimsel ve ülke çıkarlarına ve koşullarına uygun bir ulaştırma politikası ile denge sağlanmasını kaçınılmaz bir hedef olarak ortaya koymaktadır.

Günümüzde karada en hızlı ve ucuz taşımacılığın demiryolu ile gerçekleştiği ve çağdaş teknolojinin demiryolu ulaşım sisteminde yoğun olarak kullanılabildiği bilinmektedir. Günümüzde demiryolu ulaşım teknolojisi ve taşımacılık sisteminin çağdışı olduğu savları ulaşım politikasındaki karayolu ağırlıklı siyasal tercihlere kılıf hazırlamanın talihsiz açıklamaları olmaktadır. Demiryolu ile ulaştırma teknolojisinin kendisini çağa uydurduğu, konuya önyargılı bakmayan gözler için görülmesi ve kabulü çok zor olmayan bir olgudur.

Bütün bunlara rağmen Ayaş demiryolu tüneller dizisinin yapımının durdurularak İstanbul-Ankara hızlı demiryolu ulaşım projesinden vazgeçilmesi, planlamadan uzak bir ulaşım politikasındaki bir siyasal tercihin sonucu olarak önümüzde durmaktadır. Toprağa gömülen yüz milyarlarca heba edilen ülke kaynaklarıyla neden olarak getirilen açıklama ise PROJE YANLIŞLIĞI olmuştur.

Konu ulaşım sistemlerinin tercihi açısından değerlendirildiğinde hatalı, öznel bir siyasal tercihtir. Bunun ötesinde belirli bir aşamaya gelmiş olan bir projeden vazgeçilmesi kararı ülkemizdeki büyük yatırımların planlanmasında ve yürütülmesinde değiştirilebilen tercihlerle gündeme gelen büyük kaynak israfının en somut örneğini oluşturmaktadır.

Bu anlamda Ayaş demiryolu tüneller dizisinin yapımının durdurulması ve İstanbul-Ankara hızlı demiryolu ulaşım projesinden vazgeçilmesi, hem ulusal kalkınmamız hem de ulusal çıkarlarımız açısından hatalı bir

karardır. Bu karar ile bir kez daha gündeme gelen ulaşım sistemi tercihi, yatırımların planlanması ve kaynaklarımızın planlı hedeflere yöneltilmesi konuları tekrar irdelenerek ülke yararına tutarlı, bilimsel bir ulaşım ana politikası çerçevesinde kavuşturulmalı ve uygulanmalıdır.

Yönetim Kurulu

İMO'dan Kalite Kontrol Çağrısı

24.5.1990

İnşaat Mühendisleri Odası Genel Başkanı Ömer Rahmi LÖKER, TSE, Yerel Yönetimler ve Sanayi ve Ticaret Odalarını kalite kontrolü için işbirliğine çağırıyor. Ömer Rahmi LÖKER yazılı olarak yaptığı basın açıklamasında şu görüşlere yer verdi.

"Üzülerek görmekteyiz ki, ülkemiz, üretilen mal ve hizmetlerin ödenen bedelle kıyaslanamaz niteliksizliği, aşırı kâr tutkusunu, kusurlu ürünler karşısındaki çaresizlik ve kalite kontrol yokluğu günlük gerçeklerdir. Özellikle çocuk ve gençleri hedef almış yanıltıcı reklamlar, yabancı mal, kültür ve yaşamına özlem, bilinçsiz ve sağlıksız tüketime yol açmaktadır.

Bugün 1062 imalat dalını bünyesinde toplayan inşaat sektörü tüketici ve kullanıcının can ve mal güvenliğini doğrudan etkileyen mal ve hizmet üretmektedir. Günümüzde yapı malzemeleri ve özellikle yap-sat hizmetleri üzerinde kalite kontrolü yok denecek düzeydedir. İnşaat Mühendisleri Odası olarak TSE, Yerel Yönetimler, Sanayi ve Ticaret Odalarını birlikte kalite kontrol laboratuvarları oluşturmaya ve etkin piyasa denetimine girmek konusunda göreve çağınıyoruz."

Yönetim Kurulu

İnşaat Mühendisleri Odasından Açıklama :

"DEMOKRASİYİ SAVUNUYORUZ"

13.7.1990

İnşaat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu seçimiyle demokratik yollarla işbaşına gelmiş bir yönetimdir. Yönetim Kurulumuzun, üye adreslerini başkalarına vermemekten maddi herhangi bir çıkarları sözkonusu olmaz. Ancak; üye adreslerini almak isteyen Nuri BAYRAKTAR çıkardan bahsettiğine göre, nasıl bir çıkar hedeflediğini bilememekteyiz.

Üye adreslerini dışarıya verilememesine üst kuruluşumuz olan **Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği** Genel Kurulu karar vermiştir. Bursa Şubemiz bu karara dayanarak adresleri vermemiştir. **TMMOB** Genel Kurulu'nda meslek odasının delegelerinden oluşur. Konu Genel Kurulda tartışılmış, üye adreslerinin verilmesinin sakıncaları görüldüğünden, verilmemesine karar verilmiştir. Meslekle ilgisi olan, meslektaşları ile iletişim kurmak isteyen bu kişinin Birlik kararlarından haberdar olması gerekirdi.

Nuri BAYRAKTAR, hangi mesleki çalışmayı yapmıştır? Nasıl bir ürün vermiştir? Odamıza göndersin, dergimizde yayınlatalım.

Odamız Yönetim Kurulu, çağdaş inşaat mühendislerinin oylarıyla işbaşına gelmiş, demokrat inşaat mühendislerinden oluşur ve gerçek demokrasiyi savunur. Yönetim Kurulumuz, her zaman baskıya, işkenceye, sansüre karşı çıkmıştır. Bundan böyle de karşı çıkmaya devam edecektir.

Bursa Şubesi Yönetim Kurulu, TMMOB Genel Kurul kararlarına uymakla görevini yapmıştır. Bu hareket utanç verici bir hareket değildir. Oda Disiplin Kuruluna verilen Nuri BAYRAKTAR'ın utanması gerekir.

Bursa bölgesinde yerleşik tüm inşaat mühendislerinin çoğunluk oyları ile seçilen şubemiz, Nuri BAYRAKTAR'ın da temsilcisi ve bağlı bulunduğu meslek kuruluşudur. Demokratiden söz edebilmek öncelikle seçimle gelmiş yönetimine saygıyı gerektirir. Böylesi bir yönetim kendisine yasal zorunluluk gereği üye olup adres bırakmış meslek mensuplarının adreslerini korur. Bu adreslere gönderilecek her türlü yazışma için de şubemize başvurmak ve postalama ücretini ödemek yeterlidir. Hizmet bu yolla verilmektedir. Bu açıklamamızın tarafsız basın anlayışınız gereği aynı sayfa ve sütunda yer almasını bekler, saygılar sunarım.

Fikri KAYA

İMO Genel Sekreteri

KAMUOYUNA...

3.9.1990

Ortadoğuda Irak'ın Kuveyt'i işgali ile başlayan krizin kökleri Birinci Dünya Savaşının ardından kurdurulan yapay devletlerdedir. Prenslik, Şeyhlik, Krallık gibi ünvanlarla Batıya bağımlı aşiret ve aile yönetimlerine cetvel çizgi sınırlarla masa başında verilen topraklarla, Batının petrole bağımlılığı kadar, Batıya bağımlı kılınmak istenmiştir.

Arap Dünyası yıllardır siyasi istikrarsızlıklar nedeniyle, petrolden kazandığını silah alıp Batıya transfer etmiştir.

Dünya'da 2,5 milyar varil petrol tüketiminin yarısı A.B.D.'de kullanılmakta ve bunun % 60 kadarı Ortadoğudan sağlanmaktadır.

Filistin Halkının zorla yurtstuzlaştırılmasına, 1000 nci gününü dol-duran infidan yükselen haykırışlara, Lübnan'ın İsrail ve Suriye tarafından işgaline duyarsız kalmışken, El Sabah hanedanının bir akşam yıkılmasına büyük tepki gösteren Batı Dünyası, petrol çıkarlarını garanti altına almak ve bölge ülkelerine gözdağı vermek amacıyla dünya jandarmasını bölgeye göndermiştir. Halepçe'de Irak'ın kendi halkına kimyasal silah kullanımına göz yuman Batı Kamuoyu kendi teknolojik girdileri ile üretilen kimyasal silahları şimdi kınamaktadır.

A.B.D.'nin yaptığı görülmemiş yağmak nedeniyle Irak'ın diz çökeceği ve Ortadoğu'daki petrol pastasının yeniden paylaşılacağı umarında olan devletler de figüran boyutlarda cepheye koşmuştur.

Ülkemizde de bu pastaya iştahla bakan, A.B.D.'ye yaranırsa ödüllendirileceğine inanan arabesk maceracılar Türkiye'nin güney komşusundan ilaç ve mama esirgeyerek dalkavukluk yarışında geri kalmamak azmi içindedir.

Sultan buyruğu ve Halife cihadları ile Arabistan çöllerinde savaşmış insanların bir kısmı hala hayattadır. Lawrance entrikaları ile arkadan vurulan zehirlenmiş kuyularda boş matarası ile can veren, gidip de gele-meyene "Adı Yemendir" türküleri yakan Anadolu ve Trakya gençlerinin emperyalist çıkarlarla kırımına tanık olan bu kişilerle TRT röportaj yapıp halkımıza gerçeği yansıtmalıdır.

Aralarında "Papatyalar" ında yer aldığı tüm seçkinler, kendi çocukları olmasa bile yanlarında çalışan işçi ve köylü çocuklarını düşünerek olası bir savaşa karşı çıkmalıdır.

Öte yandan biz inşaat mühendisleri çalıştığımız kurumlardaki sivil savunma örgütlerinin savaşa karşı hazırlıksız, ancak rapor tutmak ve fişlemek alanında deneyimli olduğunun bilincindeyiz. Çoğu kamu kurumlarında yangın söndürücü bile bulunmamaktadır.

İnşaat mühendisleri yine iyi bilmektedir ki, kentsel yapımızın zaten % 60 kadarı gecekondudur. İmarlı yapılarda da projesinde sığınak olan yerler şimdi kapıcı dairesi veya dükkandır.

İmar kanunu ve 1988 tarihli yönetmelik 1500 m2 yi geçen konut ve işyerinin binde 30 nun sığınak olarak tahsisini öngörür. Bu sığınakın ta-

van ve yan duvarları betonsa 60 cm, duvarlar tuğlaysa 75 cm olacaktır. Giriş demir kapılı ve içerisi havalandırılmalı olacaktır. En büyük kentlerimizde bile bu nitelikte yer parmakla sayılır. Bu nitelikte inşa edilenler de belediyeden iskan aldıktan sonra tadilat geçirmiştir.

İnşaat Mühendisleri Odası yıllardır gösterişli köprüler yerine tüp geçitleri ve her büyük kentimize metro çözümünü önermiştir. Olası bir savaş durumunda kent halkının doğal sığınağı olabilecek bu yatırımlar "komünistlik" suçlamalarıyla gözardı edilip sınırlı kaynaklarımız verimsiz alanlara ayrıldı. Biz inşaat mühendisleri olarak yeterli metromuz, sığınağımız, stoklarımız, silahlarımız olsa bile savaşa tümünden karşıyız. Yıkılacak yapılara harç olmuş işçi ve meslektaş emeğinin ötesinde, ülke refahına harcanebilecek fonların askeri giderlere ayrılacağıın ötesinde, ülke kalkınmasında görmek istediğimiz insangücü kaynaklarımızın ne El-Sabah hanedanı ne de bir başka hanedanın kişisel çıkarlarına kurban edilemeyecek değerde olduğunun bilinciyle savaşa hayır diyoruz.

Yönetim Kurulu

Yeni Otopark Yönetmeliği ile Varlıklar Korunuyor

22.3.1991.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, üç ay içinde iki değişik **Otopark Yönetmeliği**'ni, üçüncü kez Resmî Gazete'de yayımlamıştır. Yeni Yönetmelik, genel çizgileriyle, varlıklı kişileri korumaya, yoksulları ise adeta cezalandırmayı amaçlayan bir yaklaşımı yansıtıyor.

Öncelikle belirtmek isteriz ki Bakanlık, gerek İmar Yasası'nda gerek bu yasaya dayanılarak çıkarılmış yönetmeliklerde değişiklik yaparken ülke gerçeklerini göz ardı ettiği gibi, meslek kuruluşlarının görüşlerini de almamıştır. Öteden beri süregelen bu tutum, meslek kuruluşlarının ilgili konulardaki danışmanlık işlevlerini etkisiz kıldığı gibi, proje üreten meslektaşlarımız da sürekli mevzuat değişikliğinden zarar görmektedirler.

Yeni **Otopark Yönetmeliği**, konutlarda daire büyüklüğü ölçüsünü kaldırarak, "daire sayısı"nu temel almıştır. Bu yaklaşımıyla Yönetmelik, tüm yaşamı boyunca 60 m²'lik bir daireye sahip olabilecek bir yurttaşla, 200 m²'lik daire sahibine eşit otopark yükümlülüğü getirerek, eşitlik ilkesini çiğnemiştir. Yaşamında otomobil sahibi olamayacak bir kişiyle, birden çok otomobil edinebilecek kişileri aynı kefeye koymak, sosyal adalet ilkeleleriyle de bağdaştırılmaz.

Yeni Yönetmelik aynı zamanda, uygulama olanağı olmayan, belediyeleri vesayet altına alan, belediye ile yurttaşları karşı karşıya getiren ve yerel yönetimlerin çalışmalarını yavaşlatan hükümler de içermektedir.

Bütün bu sakıncaları nedeniyle, Bayındırlık Bakanlığı'm, Resmi Gazete'de yayımlanan **Otopark Yönetmeliği**'ni yürürlükten kaldırmaya ve ilgili meslek odaları ile uzman bilim adamlarının görüşü doğrultusunda yeni bir Yönetmelik hazırlamaya çağırıyoruz.

Fikri KAYA

İMO Genel Sekreteri

İMO'dan Milletvekillerine Çağrı

26.2.1991

Parlemlenterlerimizi TBMM gündemindeki İmar Yasası değişiklik Tasarısına karşı çıkmaya çağırıyoruz.

1985 yılında 3194 Sayılı İmar Yasası TBMM'ye sevk edilirken, değişiklik gerekçesinde belirtilenlerin bugün tam tersi yasallaştırılmak isteniyor.

İmar Yasası Tasarısı hazırlanırken, ülke gerçekleri, teknik personel dağılımı, yetişme düzeyi gözönünde bulundurularak hazırlanmalı ve sık sık değiştirilmemelidir. Çünkü, kentler bu yasaya göre planlanır ve gelişir.

Günlük çıkar, politik hesaplarla İmar Yasası değiştirilirse, sağlıklı kentleşme devam edecek: ileride düzeltilmesi olanaksız sorunlarla karşı karşıya kalınacaktır.

Yeni Tasarının doğuracağı sorunlar şöyle sıralanabilir :

1. Tasarıda, imar planı yapma yetkisi Bakanlığa verilmek isteniyor. Bu maddenin yasallaşması halinde, Bakanlıkta çalışan 20 şehir plancısı ile ikibini aşkın belediyenin imar planları yapılamayacağından, planlama duracak, kaçak yapılaşma devam edecektir.
2. Tasarıda, Bakanlığa belediyelerin görüşü alınmadan imar planlarında revizyon yetkisi veriyor. Bu yetki planlarda uyumsuzluk ve plan kargaşası yaratacaktır.
3. Tasarıda, ilkokul, ortaokul ve Sağlık Ocağı kamulaştırma bedelleri belediyelere yükleniyor. Burada amaç mali olanaksızlık içinde bulunan belediyeleri daha fazla mali çıkmaza sokmaktır.

4. Tasarıda, vatandaşın hak arama özgürlüğü kısıtlanarak, yargı organına başvuru hakkı kaldırılıyor. Bu hüküm Anayasaya'da aykırıdır.
5. Tasarıda, belediyelerin yönetmelik yapma yetkisi kaldırılmakta ruhsat verilmesinde gecikme olursa, ruhsat verme yetkisi Valiliklere aktarılmakta, belediye yönetici ve çalışanlarına ağır cezalarla öngörülerek, eksik ve yetersiz kadrolarla çalışan belediyeleri çıkmaza sokmak hedeflenmektedir.
6. Tasarıda, fenni sorumluluk niteliği ve niceliği belirtilmeyen 5 yapı ruhsatı ile sınırlandırılmıştır. Getirilen ölçüt yanlıştır. Bu konuda bir yönetmelik öngörülmelidir.
7. Tasarıda, Kat Mülkiyeti Yasası hükümleri hiçe sayılarak, Boğaziçinde yapı yoğunluğu artırılmakta ve mülkiyet hakkı çiğnenmektedir.

Sayın milletvekillerini TBMM'de göreve başlarken yaptıkları yemini hatırlatarak; belediyeleri maddi olanaklardan yoksun bırakan, belediyelere ek yükümlük getiren, belediye yönetim ve çalışanlarını cezalandıran, kaçak yapılaşmanın önündeki engelleri kaldıran, rant'ın yüksek olduğu yerlerdeki planlama yetkisini yerel yönetimlerden alarak rant yağmasını sağlayan, planlamada kargaşa yaratarak planlamayı geciktiren, vatandaşın hak arama özgürlüğünü kısıtlayarak, vatandaşla yerel yönetimleri karşı karşıya getiren, imar mevzuatında anarşi yaratan ve seçmeni cezalandıran yasaklayıcı-baskıcı zihniyetle hazırlanmış bu tasarıya karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Fikri KAYA
İMO Genel Sekreteri

İNŞAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN KONUT SORUNU GÖRÜŞÜ

12.11.1991

I. Konut Gereksinimi :

Nüfus sayımlarına göre 1965'ten sonra kentleşme hızlanıyor. Son 25 yılda ortalama her yıl 1.000.000 kişi kentlere gelmiştir. Yıllık nüfus artış oranının % 2,5 alırsak 1.000.000 kişi eder. Kentsel konutların % 70 kadarı gecekondur niteliğindedir. Kentleşme oranı 1985 nüfus sayımlarına göre % 65'tir. Kentleşme hızı 1980 öncesi % 7 iken 1980-90 arası % 22 ye ulaşmıştır. DİE verilerine göre 9.730.000 aile vardır. Bunların 2.196.000 kadarı kiracıdır. Hane halkı Türkiye ortalamasında 5, kentlerde 4 tür.

Sosyal bilimciler yukarıdaki verileri ve evlenme istatistiklerini gözönüne alarak kentsel konut ihtiyacını 300.000 ila 500.000 konut/yıl olarak belirtmektedirler. Ortalama 400.000 alınabilir.

II. Gerçekleşme :

DİE 1989 istatistik yılına göre 1982-88 arasında 7 yıllık gözlem sonucunda kamu ve özel kesim 1.035.415 konut üretmiştir. Yıllık ortalama 147.916 konuttur. Yapı Kooperatifleri eliyle aynı dönemde tamamlanan konut 95.929 adet olup oranı % 64'tür. Toplam üretim 243.845 adet/yıldır.

Görülüyor ki konut ihtiyacının 2/3 kadarı üretilmektedir. Bu açığı kapatmak için gerekli olanla birlikte yılda 500.000 konut hedeflenmelidir. Konut talebi olmadığı halde konut gereksinimi olan ya da işsiz, dar gelirli ve sağlıksız konutta yaşayanlar bu toplamın dışındadır. 2000 yılında 70 milyona ulaşacağı varsayılan nüfusun % 85 oranında kentleşeceği düşünülmektedir. Keza bu artış da düşünülmelidir.

III. Konut Sorununun Çözümü :

Özel sektör ve kamu sektörünün yanında konut üretiminde üçüncü sektör olan kooperatifçilik, üretimdeki payını 10 yılda % 40'lara ulaştırmıştır.

2000 yılında 70 milyona ulaşacak olan nüfusumuzun % 75 kadarı kentlerde yaşayacaktır. Bu, önümüzdeki 10 yıl içinde 20 milyon kişinin daha kentlere göçmesi anlamına gelir. Yerleşime açılacak yeni

alan 3 milyar metrekare ve üretilmesi gereken konut sayısı 5 milyon dur. Doğal olarak bu sayıda konut üretiminde her üç sektöre de yer vardır. Ancak özel sektörün üst gelir gruplarına yönelmesi, kamu yatırımlarında bölge değerlenip rant yükselmeden önce lojman yapımı, orta ve alt gelir gruplarının kooperatifleşmesi özendirilmelidir. Kamu eliyle, ileri teknoloji kullanılan, ucuza maledilen konutu kira karşılığı oturanla devreden modele, artık geçilmelidir. Bunun için gerekli sermaye, makina parkı ve teknik eleman devletin elinde vardır. Yeter ki politik etkilerden korunmuş özerk bir organizasyon gerçekleştirilebilsin. Sadece İngiltere'de İkinci Dünya Savaşından sonra tüm toprakları ve yapıları ile kamu mülkiyetinde 30'dan çok kent kuruldu. İçindeki konutların maliyetinin % 12'si yıllık kira olarak geri alınıp 20 yılda konutun geri ödendiği görüldü. Kiralık konut üretimi büyük bir istihdam olanağı ve darboğazdan çıkış için önemli bir Keynes müdahalesidir. Başlangıçta piyasayı canlandıran ölçekli bir gider, ancak sonuçta devletin düzenli gelirlerine dönüşüyor.

Yönetim Kurulu

TÜRKİYE MÜHENDİSLİK HABERLERİ DERGİSİ SÖYLEŞİLERİ

1. Ahmet YILDIZ (Halkevleri Genel Başkanı)
Konu : "12 Eylül'ün 10. Yılında Türkiye"
Tarih : Eylül 1990
2. Tevfik ÇAVDAR - Ekonomist.
Konu : "Son On Yılda Türkiye ve Demokrasi"
Tarih : Eylül 1990
3. Dr. Ergin ATASÜ
Konu : "Çocuk ve Çevre"
Tarih : 23 Kasım 1990
4. Ahmet SAY - Ergin ATASÜ
Konu : "Son On Yılın Kültürel Değerlendirmesi"
Tarih : 23 Kasım 1990
5. Prof. Dr. Tahir HATIPOĞLU
Konu : "Son On Yılda Yüksek Öğretim"
Tarih : 19 Ekim 1990
6. Dr. Sedat ÖZKOL
Konu : "Bilimsel Kültürel Emperyalizm ve Türkiye"
Tarih : 5 Ekim 1990
7. Bülent TANIK
Konu : "Kentleşme ve Sorunları"
Tarih : 26 Ekim 1990
8. Doç. Dr. Atilla ERDEN
Konu : "Türk Folklorundan İzlenimler"
Tarih : 2 Kasım 1990
9. Prof. Dr. Cem EROĞUL
Konu : "8. Yılında 1982 Anayasası"
Tarih : 9 Kasım 1990

10. Prof. Dr. Korkut BORATAV
Konu : "Ekonomide Devletçilik"
Tarih : 16 Kasım 1990
11. Teoman ALPTÜRK (TMMOB Başkanı)
Konu : "TMMOB ve Kitle Öğrütleri"
Tarih : 23 Kasım 1990
12. Prof. Dr. Leziz ONARAN (Nükleer Savaşa Karşı Hekimler Derneği Başkanı)
Konu : "Nükleer Savaş Nedir?"
Tarih : 30 Kasım 1990
13. Varlık ÖZMENEK (Gazeteci-Yazar)
Konu : "Son On Yılda Basın ve Kitle İletişimi"
Tarih : 6 Aralık 1990
14. Prof. Dr. İlber ORTAYLI
Konu : "Osmanlıdan Cumhuriyete Din-Devlet İlişkileri ve Laiklik"
Tarih : 20 Aralık 1990
15. Erhan BENER (Yazar)
Konu : "Edebiyat ve Teknoloji"
Tarih : 11.1.1991
16. Doç. Dr. Haluk GERGER
Konu : "Körfez Savaşı Sonrası Ortadoğu ve Türkiye'de Yeni Oluşumlar"
Tarih : 26 Nisan 1991
17. Taylan ERTEN (Dünya Gazetesi Ankara Temsilcisi)
Konu : "Borsa Olayının Perde Arkası"
Tarih : 3 Mayıs 1991
18. Prof. Dr. Cahit TALAS
Konu : "Uluslararası Belgelerde Sosyal Haklar"
Tarih : 10 Mayıs 1991

19. Mehmet GÖLHAN (DYP Milletvekili, Sanayi Eski Bakanı)
Konu : "Türkiye'de Sanayileşme ve Kalkınma Sorunları"
Tarih : 17 Mayıs 1991
20. Vecihi TİMÜROĞLU
Konu : "Türk-İslam Sentezi ve Laiklik"
Tarih : 25 Mayıs 1991
21. Valerey OSTRETSOV (SSCB Yapı Enstitüsü Genel Direktörü)
Konu : "Prefabrike Teknolojisi ve Kentsel Planlama"
Tarih : 30 Mayıs 1991
22. Fuad YASİN (Filistin Devleti Türkiye Temsilcisi)
Konu : "Savaş Sonrası Ortadoğu'da Durum"
Tarih : 7 Haziran 1991
23. Prof. Dr. Ergun GEDİZLİOĞLU
Dr. Meko AKOVA
İnş. Yük. Müh. Arif MERDOL
Konu : "Otoyol Yapımında Farklı Görüşler"
Tarih : 5 Temmuz 1991
24. Uğur MUMCU (Gazeteci-Yazar)
Konu : "Cumhuriyet'te Neler Oluyor?"
Tarih : 29 Kasım 1991
25. Prof. Dr. Sadun AREN
Konu : "Hükümetin Ekonomi Programı"
Tarih : 7 Ocak 1992